

LA NOSTRA PARRÒQUIA

Parròquia de la Mare de Déu del Carme
Lleida

A tota la
parròquia
del
Carme

A tots
vosaltres

BONA
PASQUA
2000

Nº 5

Betlem

Presentació - Presentación

Benvolguts amics i amigues.

És el cinquè any que presentem aquest butlletí. Volem així arribar a totes les famílies del barri, de la parròquia del Carme. Amb el desig de fer-vos participants de les coses que passen a la nostra família. Em refereixo a la família parroquial. Això és el que tenim al cor: **fer de la parròquia una família**, una família de veritat.

Una família en què els **nens i nenes** són els preferits, els més estimats i valorats.
Una família en què els **ancians, els padrins, els malalts** siguin “reverenciats”.
Una família en què els **joves** -ni que se'ns faci difícil- siguin compresos i estimulats.
Una família en què els **necessitats** passin sempre davant en tot projecte.

Una família en què s'accepten les **diferències** d'uns i altres com una riquesa.
Riquesa és que hi hagi grans i petits, savis i ignorants, dones i homes, negres i blancs.
Riquesa és que hi hagi opinions diverses: en política, en economia, també en religió.
Les diferències es converteixen en riquesa quan ens sabem valorar, escoltar, acceptar.

Perquè l'experiència ens diu que en el cor de tota persona Déu hi ha dipositat una llavor de bondat, fins i tot de generositat. I és lògic: estem fets a imatge i semblança de Déu, que és Amor. Això ens dóna confiança en el futur. I ens impulsa a donar confiança als altres. Sabem que aquest clima de confiança, clima de família, és el més apropiat perquè fructifiqui aquella llavor de bondat i generositat que tots portem dintre.

Ens arriba aquest butlletí en **la pasqua del 2000**. Any sant jubilar. Any jubilar vol dir any de goig, de goig intens. Ara fa 2000 anys que es va produir l'esdeveniment més important i meravellós de la història de la humanitat. El fet que ha partit aquesta història en dues meitats. Ara fa 2000 anys, el Fill de Déu es féu home en el si de la Verge Maria, una noia de Natzaret de Galilea. Per després néixer a Betlem. I després morir i ressuscitar a Jerusalem. I tot... per nosaltres. Per un disegni d'amor. Hem estat salvats. Per això és any de goig, de goig intens.

Os deseo a todas y a todos que este gozo inmenso penetre y perdure en vosotros. Es el gozo de la fe. De una fe que supera todas las dificultades. Dificultades que en toda vida se presentan. Dios no ha querido ahorrárnoslas. Pero nos ha dado la fe, para que, a la luz de la muerte y resurrección de Cristo, las dificultades -la cruz- se nos conviertan en salvación.

Joan Ramon Ezquerra, Rector

Gemma Barahona Setó
 Lourdes Orpella Pérez
 Kevin Rovira González
 Aarón Zúcar González
 Pol Ibós Serrate
 Laura Biosca Badia
 Jaume Capdevila Santiago
 Ares Roca García
 Judith Casals Meca
 Alba María Vela Martínez
 Albert Vidal Vidal
 Ester Sisó Casabón
 Alexandre Jordi Batlle Buedo
 Jaume Adrià Batlle Buedo
 Maite Marsol Jiménez
 Júlia Font Noguero
 Soren Enríquez Cabanillas
 Tupuma Enmanuel Mose Romero
 David Angel Muñoz Fernández
 Pau Vilches Bernaus
 Andreu Hijano Odina
 Alba Escudé Suárez
 Carla Gené Ribera
 Laura Solé Fraguas
 Marc Solé Fraguas
 Artur Alba Ruiz
 Guillem Figuerola Sarrat
 Pol Melchor Molins Sanz
 Carla Viladot Fonseca
 Caterina Joana Pernas Gispert
 Joan Cazalla Melé
 Guillem Martín Corbacho
 Jonathan Antequera Gros
 Luis Baradat Torrent
 Jaume Mesull Silva
 Carles Marc Llovera Feixanet
 Juan Serrano Ruiz
 Xavier Blàvia Xandri
 Josep Ignasi Macià Pascual
 Jordi Morell Llovet
 Albert Àngel Albà Esteve
 Elena Fuentes Farré
 Eduard Martí Castells (a Cervera)

Baptismes 1999

Aquests nens i nenes han estat batejats a la parròquia durant l'any 1999.

Han començat a formar part de la comunitat parroquial, i a través de la parròquia –petita Església– són membres de l'Església Universal.

Han rebut una vida nova. L'Esperit Sant, que Déu ha vessat en els seus cors, els capacita per dir a Déu, amb tota propietat: Pare.

I el mateix Esperit que els ensenya a dir Pare, els anirà ensenyant també que tots som germans. Els ho ensenyarà... i els donarà força per tractar tothom amb afecte de germans.

I aquests nens i nenes -homes i dones del nou mil·lenni- aniran així promovent una nova civilització: la civilització de l'amor.

Aquest és el projecte de Déu. Tant de bo que tots –família i comunitat parroquial– els ajudem a realitzar-lo.

María José Rojo Malagón
Jordi Montserrat Ramírez
Natàlia Alba Gargallo
Xavier Antoni Guillaumet Marqués
Ismael Estor Ribé
Ana Abad Regué
Iris Páez Pulido
Marta Llevadot Carulla
Juan José Lecumberri Morato
Enric Nicuesa Guilera
Maria Alba Dosil Garcia
Laura Maria Oncins Antúnez
Sara Pons Murillo
Vidal Albà Oller
Francesc Xavier Reig Cervelló
Alvaro Pérez Pérez
Albert Muñoz Anguera
Alicia Zúcar González
Laura Sisó Casabón
Beatriz Patón Rodríguez
Josep Maria Riera Grau
Jasmina Serés Fontanet

Marta Calvet Calzada
Albert Buira Samsó
Elena Herrera Díez
Víctor Nicolau Roselló
Jordi Montserrat Ramírez
Pere Palau Florejachs.
Cristina Riesco Riera

Miquel Buenestado Teixidó
Marina Gracia March
Maricarmen Martín Mas
Isabel Martín Mas
Ismael Orduna Pérez
Clara Ribera Mir
Ignasi Costa Marsellés
Cristina Porta Acosta
Marcel Arnó Escuer

Primera Comunió 1999

Parla una catequista

Hi ha una cosa que em recorda els temps de la meva infantesa i joventut. Sabeu quina és?

Doncs, uns nens i nenes que, cada diumenge, a la missa de 12, fan d'escolanets.

Els potser no són massa conscients del servei que fan a l'Església, perquè són molt joves; però jo els voldria dir que continuïn, que ho estan fent molt bé i cada dia ho faran millor.

Jesús va dir: *“Deixeu que els nens vinguin a mi”*.

Confirmacions 1999

Esther Sangenís Ribero
Anna Escobar Llovera
Sandra Lucha García
Anna Belén Pérez Muñoz
Maricarmen Zapater Samplón
Vanessa Maria Riba Miró
Inés Vilà Panés
Roser Guasch Garrofé
Alexandra Morell Poch
Núria Dolasco Llana
Jaume Lorenzo Caselles
Lluís Tugues Cases
Oriol Valgañon Barberà

Joana Daniel Llorens

Manuel Antequera Martín
Leandro Martín Passamonte Seguí
Josep Pifarré Coll
Jordi Rodríguez Jiménez
Laura Alloza Solsona
Marta Aragonés Muniesa
Noemí Aragonés Muniesa
Maria José Montull Ezquerria
Cristina Navés Alegret
Olívia Navés Alegret
Eva Rodríguez Jiménez

Són uns joves, que van rebre el sagrament de la Confirmació a la parròquia del Carme.

Van demanar el sagrament de la Confirmació, perquè, ni que tinguin bona voluntat, són conscients de la seva debilitat davant del món que els envolta. I saben que la Confirmació els donarà força per ser, amb la pròpia manera de viure, testimonis de la veritat, de l'amor autèntic, d'un nou sentit de la vida... testimonis de Crist..

I aquests altres són nois i noies, una mica més grans, que, abans de rebre el matrimoni, han demanat també ser confirmats.

I és que volen viure el matrimoni amb tota fidelitat, sense defallir en el seu amor, constants en les proves que puguin venir. Volen dir sempre sí, a Déu, a la societat i entre ells. Volen ser generosos... I tot això costa. Necessitaran la força de l'Esperit Sant. És la força que van demanar i rebre en el sagrament de la Confirmació.

Celebrades al Carme, PP. Franciscans i Col.legi Sgda. Família

Manuel Antequera Martín	amb Maricarmen Colomo Badía
Juan de la Cruz Argudo Peinado	amb Adoración Unda Gómez
Carlos Canut Moli	amb Herminia Serrano de Cruz Roselló
David Gómez García	amb Núria Serrano Ruano
Pedro José Gómez Royes	amb Esther Tena Benítez
Víctor Manuel Guardia Oliván	amb María Teresa Gutiérrez Sánchez
Jesús Jaenes García	amb Yolanda Navas Glera
José Antonio Lema Ruiz	amb Libera Katarzyna
Javier Manau Encontra	amb Montserrat Corderroure Rosell
Juan Bernabé Martínez Martínez	amb Maria Pérez Martínez
Josep Antoni Panadés Tocino	amb Gisela Palou Papaseit
José Pifarré Coll	amb Marta Aragonés Muniesa
Joaquín Puértolas Valero	amb Cristina Pérez Muñoz
Oscar Rodríguez Aguado	amb Núria Módol Vilalta
Jordi Romero Tobal	amb Elia Mencía Catalán
José Tomas Sánchez Pulido	amb Margarida M. Bobet Viladegut
Martín Sans Cisquella	amb Marisa Bonjorn Joval
Felip Tortosa Espada	amb Betlem Olivera Aguilà

Bodes 1999

La parròquia felicita sincerament a totes aquestes parelles que s'han unit en matrimoni l'any 1999.

No oblideu mai aquelles preguntes a les que responguéreu afirmativament:

¿Esteu disposats a **estimar-vos** i honorar-vos tota la vida en l'estat del matrimoni?

¿Esteu disposats a rebre de Déu els **fills** i a educar-los segons la llei de Crist i de l'Església?

Nuvis de la parròquia que s'han casat a altres llocs

Gabriel Monrabà Ferrer	amb Sonia Quartero Sorribas
Antonio Ramón Cirera Capdevila	amb Susanna Lacasa Andrade
Jesús Sánchez Alama	amb Núria Marco Figuera
Jordi Pinós Solé	amb Blanca Rodríguez Argilés
Joan Serra Creus	amb Roser Condal Beneit
Josep Maria Palau Tous	amb Rosa Català Ros
Diego García Pascual	amb Eva Cabello Miguel
Gregori Gutiérrez Fonseca	amb Belén Alonso Domínguez
Eduardo Alonso Rodríguez	amb Maria José Mur Jaimejuán
Joan Josep Blanch Subirats	amb Carme Florensa Sendrós
Marcelino Serio López	amb Maria Luisa Mortes Arjona
Rubén Alcaraz López	amb Araceli Cantos Cruz
Alfonso Lamolla Lamenca	amb Mireia Seró Porté
Ismael Mora Barri	amb Maria Benet Fígols
Juan Antúnez Flores	amb Felisa Hernández Aguilar
Jorge Fonseca Seró	amb Karina Companys Jové
Francesc Xavier Marco Figuera	amb Olga Maria Montañez Maldonado
Joan Antoni Borràs Bantanachs	amb Lidia Larrégola Marín
Angel Murillo Cregenzan	amb Encarnación Palomares Mayas
Joan Granados Rives	amb Montserrat Vergé Lirio
Francisco José Roig Barbé	amb Sandra Abad Casero
Víctor Parrot Susagne	amb Ester Bertran Carras
Joan Sevè Giró	amb Immaculada Reig Arévalo

Defuncions 1999

Modesto Sabaté Torres
Dorotea Expósito Ballesteros
Manuel Castellnou Sisteré
Ramon Bellmunt Saura
Isidoro Marcos Monje García
Rafael Roldán López
Josefa Santaularia Castelló
Francisca Bernaus Voltes
Marisa Mateos García del Busto
María Pinos Carabasa
Julián Mayorga Lara
Dolores Cabasés Bosch
Pedro Granados Requena
Jorge Rodríguez Llorens
Juan Falcó Barrubés
Fernando Carmona Díaz
Darío Marsellés Morlans
Antono Calvis Ritzo
Encarnación Pacheco Villa
Carlos Sarrablo Correa
Rosario Domínguez Yáñez
Francisco Sanz Pérez
Eduardo Rocabayera Serra
Francisco Maza Garrido
María Jesús Gutiérrez López
Luis de la Torre Salcedo
Ramon Soler Raich
Dolors Piqué Collado
Josefina Samsó Balagué
Cristóbal Ocaña Lopez
Jaime Baldomà Vinós
Guadalupe Tomé Cruz
Cecília Vila Codina

Esperanza Vidal Gabandé
Marcelino Borrell Carbonell
Miguel Aventín Garanto
María Cruz Montes Guerra
Dolores Collado Cortí
Rafael Boix Maza
Dolores Sánchez Escalona
Coloma Porta Riba
Angel Villahoz Estruch
Carmen Alvaro Paysan
Josefa Vila Solé
Josefa Canel Ricart
Angeles Benedicto Mena
Antonio Torguet Colomina
Teresa Puigpinós Gabriel
Antonio Bonilla Molina
José Aliana Segué
Adela Navarro Pérez
Demetrio de la Cruz Rojas
Miguel Gracia Grúas
Filomena Sanz Gómez
Antonio Sala Mont
Arsenio Serra Valldaura
Jordi Sanfeliu Oriol
Jacobo Corberó Calvis
Luis Villasana Martínez
José Almohalla Martín
Teresa Gimeno Lavernia
Carlos Rexach Reus
Josefa Biela Guallar
Pilar Hernández Aguilar
Carmen Benito García
José Elcacho Palau
Elena Alvarez Ramos

**Us recordarem
sempre. I
pregarem per
vosaltres.**

**El vostre
record ens
ajudarà a
donar sentit a
la vida.**

**Gràcies perquè
ens heu
estimat.**

**Estem segurs
que, des del
cel, pregareu
pels qui encara
lluitem en la
vida.**

**Ens ha unit
una mateixa fe
i una mateixa
esperança.**

**I ens unirà
sempre un
mateix amor.**

**Descanseu en
la pau de Déu.**

Comptes de la parròquia - 1999

INGRESSOS

Romanent any anterior	3.513.308
Per serveis parroquials	635.000
Quotes col.laboradors	988.902
Col.lectes dominicals	2.255.055
Donatius i bústies	2.559.970
Donatius especials per a les obres	3.813.894
Donatius Diputació Provincial	850.000
Donatius novena Carme	341.500
Col.lectes especials a entregar	2.037.645
Interessos bancaris	28.637
Diversos	36.000
Préstecs sense interès	3.000.000
Total ingressos.....	20.059.911

DESPESES

Articles per al culte i combustible	838.957
Reparacions i conservació	442.890
Assegurances	30.406
Aigua, gas, electricitat	292.836
Material oficina	15.360
Telèfon i correspondència	178.881
Activitats pastorals	424.984
Activitats assistencials: càritas, etc...	5.500
Retribucions a sacerdots	516.000
Altres retribucions, neteja, etc...	360.000
Llibre parròquia	567.800
Despeses financeres	29.963
Col.lectes especials a entregar	2.037.645
Obres soterrani	20.803.744
Tributs i altres	4.412
Total despeses	26.549.378

Dèficit cobert amb una pòlissa de crèdit **-6.489.467**

Consell d'Economia

Relació de Col·lectes especials entregades als seus fins:

Càritas	444.200
Sta. Infància	125.500
Mans Unides ...	295.500
Seminari	200.500
Domund	307.300
Germanor	436.000
Clergat Indíg. ...	190.500
Divendres Sant	40.145

Total

2.037.645

Gràcies a tots en nom d'aquestes entitats beneficiades.

Vegeu comentaris a l'altra pàgina

Comentaris als comptes de la parròquia

Gràcies. El Consell d'Economia, en nom de la parròquia, dona les gràcies a tothom, per la bona col·laboració, generosa col·laboració, que mostren clarament els comptes de la pàgina anterior. Això ens fa pensar que tots sentiu l'església com a casa vostra –perquè ho és–. No oblidem que “tots som Església”.

El capítol més costós: El soterrani. També ho expressen molt bé els comptes. Les obres del soterrani –sol passar amb totes les obres– han “pujat” molt. Es va haver de fer tot. I, a més, l'ascensor per a discapacitats. Malgrat el cost de les obres, penso que tots estem molt joiosos de com ens ha quedat el “local parroquial”. Molts de vosaltres hi heu estat i us hi heu trobat bé.

Ens hem sortirem, del pagament? Podem dir que sí. I, si mirem el ritme que marquen els ingressos de la pàgina de comptes, ens hem sortirem més aviat del què pensàvem. Gràcies a tots.

Confiem en les Institucions. A hores d'ara, encara no sabem quantitats concretes. Però des d'un bon començament, les Institucions es van mostrar molt favorables a ajudar a una obra que consideren –perquè ho és– d'un gran valor social, no solament religiós. Tot el que s'ha fet, es fa i es farà al soterrani de l'església beneficia al barri, a la gent i a les associacions del barri, i a tota la ciutat. I sabem que les Institucions hi són sensibles. Per això confiem que la seva resposta sigui prompta i generosa.

Explicant el dèficit. En el moment del tancament dels comptes, a 31 de desembre de 1999, podeu observar que hi havia un dèficit –cobert per una pòlissa de crèdit– de 6.489.467 ptes. A més, en el compte d'ingressos s'hi relacionaven 3.000.000 ptes. de préstecs que la gent ens ha deixat sense interès, però que lògicament hem de tornar. Sumades les dues quantitats, el dèficit pujava a 9.489.467 ptes. Han passat ja tres mesos i mig. Cada 15 dies anem expressant d'una forma gràfica, a les portes de l'església, l'evolució del finançament de les obres. Ara podem dir que el dèficit s'ha reduït. Entre pòlissa i préstecs sense interès, debem –són números rodons– 7.000.000 ptes.

Col·laboració a les campanyes nacionals i universals. Ens alegra molt que la col·laboració de la parròquia –la vostra col·laboració– a les campanyes d'evangelització i per al tercer món, són cada any més quantioses. Vol dir que, ni que tinguem necessitats a casa nostra, a la nostra parròquia, sou sensibles a les necessitats del món, que són –i de molt– més grans i més urgents. Aquest capítol passa ja de dos milions, com podeu veure també a la pàgina de comptes. Que Déu us ho premiï.

Soterrani, realitat. **Què hi estem fent, al soterrani?**

És espai per a la **Catequesi**.

Els nens i nenes de la catequesi s'hi troben molt bé. És ample i acollidor. Ells ho necessiten, ho agraeixen; i fins i tot... fan més bondat (¡!)

Ping-pong i jocs.

Els dilluns i, sobretot, els divendres, de 6 a 7'30, els nens i joves vénen a jugar al ping-pong (alguns en saben molt, altres n'aprenen). Els senyors Ernest i Lluís, sempre que poden, s'hi presenten per a ensenyar-los les tècniques del joc. Pensem que en treurem un bon equip, que ens recordarà els temps en què l'equip del Carme fou campió provincial. Per què no?

Espai per a la **Coral**.

També la coral parroquial té els seus assaigs al soterrani. Tots els dijous, a les 8'30 del vespre es reuneixen allí per cantar. S'ho passen molt bé. Són unes 25 persones, sota la direcció de Blanca Julià Traveria, jove i dinàmica, que estima la música i els la fa molt agradable. A propòsit. Tots els qui hi vulgueu participar, només cal que us hi presenteu -passant per la porta del carrer del Carme-. Hi sereu molt ben rebuts.

Exposicions.

Fins ara, s'hi ha fet una exposició d'escacs, preciosa, que ha recorregut diversos espais a la ciutat i pobles, basada especialment en unes peces, del segle XI, que es conserven al Museu Diocesà i Comarcal de Lleida.

També hi va haver, durant els dies del Nadal, una exposició de Christmas, que el Sr. Josep Gené, veí de la parròquia, ens va deixar. Uns 200 christmas constituïen l'exposició, fonamentalment de **Ferràndiz, Chesc, Unicef** i altres. Gràcies, Sr. Gené.

Exposició històrica.

Encara no té nom. Però podem ja anunciar que, als voltants de la festa del Carme, exposarem, si Déu vol, al soterrani la primitiva **imatge** de la Mare de Déu del Carme -la primera de totes a Lleida- que es conserva al Museu Diocesà i Comarcal de Lleida. Juntament exposarem les altres peces que són allí i procedeixen de la parròquia del Carme. Com també alguns documents que fan referència a la història de la parròquia.

Els Pastorets

Durant els dies de Nadal, per primera vegada després de 20 anys, es van representar al soterrani "Els Pastorets". Alguns dels actors eren els qui, fa uns 30 anys, havien actuat al mateix lloc en aquesta i altres obres. També els nens i nenes de la Catequesi van representar unes escenes del Naixement de Jesús. I ho van fer molt bé. El local vol acollir tots aquells joves que s'interessin pel teatre i altres activitats. No més cal que ho digueu.

Les associacions del barri.

A la demarcació parroquial del Carme, hi ha unes 20 associacions de diversa índole que saben que el local parroquial està a la seva disposició per a reunions, assemblees, activitats... Algunes d'aquestes associacions ja l'han utilitzat. És una funció social que el soterrani pot acomplir i que la parròquia promourà sempre.

Les reunions parroquials.

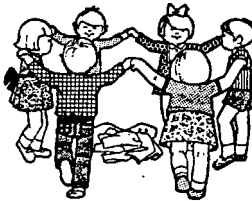
Naturalment, és el lloc més adient i capaç per a tenir les reunions parroquials, assemblees, trobades, etc... Aprofitem per agrair, des d'aquí, al Col·legi de la Sagrada Família i als Pares Franciscans, que en aquests darrers anys ens han cedit els seus locals espaiosos per a poder tenir aquestes trobades parroquials.

Soterrani, projectes. Què més hi podem fer, al soterrani?

Estem oberts a tots els suggeriments que vulgueu fer-nos al respecte. Especialment de cara al jovent. Només d'una forma esquemàtica relacionem algunes activitats que es poden fer al soterrani, a més de les que ja s'hi estan fent:

Jocs de taula i diversos,
en pla d'esbarjo i campionats.

Parleu amb Manolo Julià.
Tel. 973-244652

Cursets per aprendre a ballar **sardanes**.
O practicar simplement aquest ball.

Parleu amb Montse Ges.
Tel. 973-222577

Grups d'instruments musicals.
Els qui vulguin aprendre o formar un petit grup, esperem que ho diguin.

Parleu amb ... la parròquia
Tel. 973-237162

Grup de **teatre**

Parleu amb Enric Castells.
Tel. 973-237076

Des d'aquí, fem una crida a les persones que puguin i vulguin fer-se càrrec d'alguna d'aquestes activitats, dedicant una mica del seu temps als nens i joves interessats.

L'enquesta sobre el Sacerdot

*El Bisbat de Lleida, en el seu pla de pastoral, està treballant la **figura del sacerdot** en l'Església. Fent-nos ressò d'aquest pla, vàrem escollir el mateix tema per la nostra **V Assemblea parroquial**, que va tenir lloc el diumenge, 27 de febrer de 2000, amb l'assistència del Sr. Bisbe. Unes 60 persones havien respost a una enquesta. El resum es va llegir a l'assemblea. Aquí ens proposem fer-vos partícips de les respostes i reflexions sobre el tema.*

I. La missió del sacerdot

És la mateixa que Jesús encomanà als apòstols. Els sacerdots, com a col·laboradors dels bisbes, tenen tres serveis: **Ensenyar**, és a dir, anunciar la Bona Nova, el missatge de Jesús; **santificar**, per mitjà dels sacraments, especialment l'Eucaristia; i el servei de **governar**, és a dir, guiar els fidels pel camí de la fe.

D'ells rebem l'Evangelí, el Baptisme que ens fa fills de Déu, i els altres sacraments que ens ajuden a viure més intensament la nostra fe. Són, sobretot, els qui presideixen l'Eucaristia, amb els mateixos gestos i paraules de Jesús.

Els sacerdots són els **enllaços** entre Déu i el poble. Ells apropen Déu a nosaltres, i a nosaltres ens apropen a Déu. Fan de pont, com Jesús. Aquesta és la missió de Jesús i la del sacerdot que el representa. A nosaltres ens parlen de Déu, de com i quant ens estima, de què espera de nosaltres. I a Déu li parlen de nosaltres, de les nostres necessitats, il·lusions, debilitats, problemes... Preguen pels fidels.

Són els qui, en nom de Jesús, ens **perdonen** els pecats en el sacrament de la Penitència o confessió. I poden fer-ho amb comprensió, perquè també ells, com a persones humanes, necessiten demanar perdó de les seves mancances.

El sacerdot és el **pastor** de la comunitat. D'ell depèn, en gran part, la salut espiritual de la parròquia. Són com els **pilars** de l'Església. Sense els sacerdots no hi hauria Església. Què faríem els fidels sense ells?

Els ens fan present el Crist, i en donen testimoni amb les seves paraules i vida. Són com els **"dobles"** de Jesús. Els nens i els senzills de cor, quan veuen un sacerdot, pensen en Jesús. El veuen a través d'ell. Així podríem resumir la missió del sacerdot, "doble" de Crist.

A través del sacerdot estem entroncats amb el Bisbe, amb el Sant Pare, amb l'Església Universal, amb Crist.

II. Com volem que sigui el sacerdot

Els fidels -i què bonic és això- demanen al sacerdot unes actituds i unes qualitats que són gairebé les mateixes actituds i qualitats que tenia Jesús. I no pot ser d'altra manera, si partim de la base que el sacerdot és un doble de Jesús i actua en el seu nom. Les relacionem aquí. Per als sacerdots serà un examen de consciència. Per als fidels, un motiu de pregària.

Que siguin **homes de fe i de pregària**. Enamorats de Crist i de l'Església. Que visquin una entrega total al seu sacerdoti. Veritables seguidors del Crist; que ens el facin present.

Que se sentin **joiosos** de la gràcia que Déu els ha fet, escollint-los per ser sacerdots. Que estiguin molt units a Crist, perquè el puguin irradiar. Que siguin **coherents** amb el que prediquen.

Que sàpiguen **acollir, escoltar, orientar**. Que siguin senzills. Oberts a tots, Que siguin **propers a tots**: als nens, al jovent, als malalts, a les famílies, als allunyats, als marginats, al tercer i quart món. Que tinguin un veritable **esperit de servei**, l'esperit de Jesús.

Que siguin capaços de transmetre **confiança**. Que sintonitzin amb tots els membres de la comunitat a la que serveixen. Que no facin diferències entre les persones i tractin tots per igual. Que siguin **humils, però amb personalitat**. Dotats d'una ferma convicció que els faci no claudicar a res que sigui contrari a l'evangeli.

Que **s'adaptin a les necessitats del poble**. Caldrà, doncs, que les coneguim de prop, que es fonguin amb els seus feligresos, que coneguim la societat i els seus canvis.

Que siguin **sants, austers, solidaris**. Que els vegem sempre alegres, joiosos enmig de les dificultats. Que no es descoratgin davant incomprendions o fracassos. Que amb la seva vida ens comuniquin l'Evangelí i ens ajudin a ser millors.

Que estiguin dedicats a l'**Eucaristia** i a l'oració a fi de trobar l'ajut espiritual per alimentar la seva fe i fer de si mateixos un altre Jesús. Que estiguin sempre disponibles per a impartir el sagrament de la Penitència. Que segueixin de cor els criteris de la Santa Seu.

Els sacerdots confiem que els fidels ens ajudareu, especialment amb la vostra pregària, i també amb la vostra paraula i exemple, a anar adquirint aquestes qualitats i actituds que ens demaneu, i que, en últim terme, són també les que ens demana l'Església.

III. La manca de sacerdots: causes? solucions?

Per a l'Església d'algunes nacions el problema és greu; per a altres, no. A l'Occident, certament, al nostre país, al nostre bisbat de Lleida, hi ha una mancança gran de vocacions al sacerdoci. És lògic que ens preguntem per les causes i sobretot per les solucions.

Vivim en una **societat mancada de valors evangèlics**. Societat de consum, que posa la felicitat en el tenir, busca la vida fàcil i sense compromís. La fita de molts és la riquesa, el poder, el plaer... Tot això provoca l'exclusió dels altres en les nostres vides. No trobem temps per a una reflexió profunda sobre el sentit que cal donar a la vida... Podem esperar d'aquesta societat que generi vocacions a una vida per als altres? És feina feixuga i de temps; però caldrà injectar en aquest món que vivim ideals més nobles. **És feina de tots.**

El clima natural on sorgeix una vocació al sacerdoci és una llar cristiana. Una **família**, on la fe és quelcom més que una pràctica religiosa rutinària. És una fe que orienta la vida. A la llum de la fe es viu l'amor conjugal i es decideix amb generositat el nombre de fills. Una família oberta a Déu. Família on s'estima l'Església. Família oberta a tothom. Família, que enmig de dificultats com en totes, viu la joia de sentir-se fills de Déu, de sentir-se "petita església domèstica". En aquesta fe, generositat i joia es forma els fills. Fills que, en el moment oportú, se sentiran cridats per Déu a una o altra vocació. I en comunicar als pares la seva pròpia decisió, els trobaran igualment joiosos, perquè saben que tota vocació és vocació a estimar i a donar-se. Són així les nostres famílies? **És feina de tots.**

Avui el sacerdot, com a tal, no té un **prestigi** afegit o una influència en la societat; prestigi i influència que abans era normal. La mateixa retribució que rep pel seu treball i necessita per a viure és ben minvada, si es compara amb la de qualsevol altre professional. Serà això motiu perquè els joves no optin pel sacerdoci? No serà més aviat un avantatge? El jove que opti avui pel sacerdoci ho haurà de fer per vocació, valorant per damunt de tot el seguiment del Crist, que l'ha cridat, sense amagar-li que aquest seguiment comportarà també prendre la creu. Esperem que pugui Crist confiar en els joves d'avui.

La vida del sacerdot. Heus aquí la clau. Quan el sacerdot viu amb plenitud la seva vocació. Quan la viu joiosament. Quan el seu és un amor total i per a sempre, com correspon a qui és imatge viva de Crist, Espòs de l'Església. Quan es mostra sempre assequible, disponible a tothom... La vida d'un sacerdot "sant" és sempre el millor reclam. La seva resposta joiosa a Crist és una crida als joves cristians d'avui, capaços de lliurar-se en cos i ànima als més grans ideals.

mijac carne

Hola!

**Els 13 animadors del Mijac Carne
ens reunim cada dissabte a la tarda
amb molts nens i nenes. (Enguany uns 35!)**

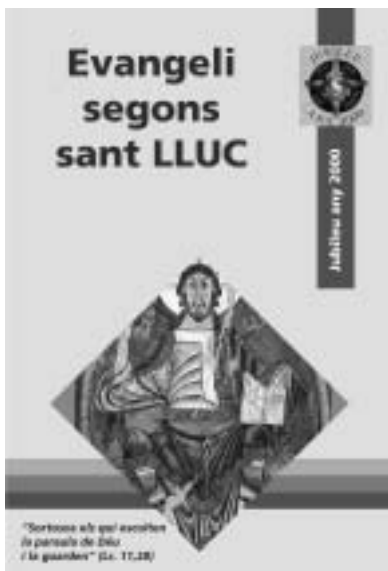
**Tenim un lema i una campanya
que ens ajuden a veure, jutjar i actuar
en el nostre entorn.**

**El lema és:
La solidaritat ni es compra
ni es ven: s'aconsegueix.
i la campanya:
Tots som iguals.**

**Aquest estiu ...
Colònies a
TÍRVIA
del 16 al 27 d'Agost**

Aquesta és la portada del llibre amb el qual estem obsequiant a totes les famílies de la parròquia.

Ens ha semblat que era una manera d'arribar a tots vosaltres, amics i amigues de la parròquia del Carme.

És veritat que l'obsequi material és petit. Però el contingut és el millor que us podem aportar: és el missatge de Jesús, la vida de Jesús. D'aquest Jesús, el Fill de Déu, que, ara fa 2000 anys, es va fer home en el si de la Verge Maria.

El **nostre desig** és que el llegiu. Poc a poc. Cada pàgina és portadora d'una Bona Nova. Déu ens estima. Déu ens perdona. Déu ens valora. Déu és el Nostre Pare.

Jesús, el Déu fet home, és a prop de tothom: s'apropa als nens, als senzills, als pobres, als malalts, als pecadors...

Tothom s'hi trobava bé, al costat de Jesús. Estem segurs que tu, també tu, t'hi trobaràs bé, si et prens un temps diari per llegir l'evangeli. Prova-ho.

De totes maneres, us agraïm a tots que hagi acceptat aquest obsequi.

Copiem de l'Evangelí de sant Lluç la pàgina que ha partit la història en dos meitats.

Anunci del naixement de Jesús

Lc. 1,26-38

El sisè mes, Déu envià l'àngel Gabriel en un poble de Galilea anomenat Natzaret, a una noia verge, unida per acord matrimonial amb un home que es deia Josep i era descendent de David. La noia es deia Maria. L'àngel entrà a trobar-la i li digué:

– Déu te guard, plena de la gràcia del Senyor! Ell és amb tu.

Ella es va torbar en sentir aquestes paraules i pensava per què la saludava així.

L'àngel li digué:

– No tinguis por, Maria. Déu t'ha concedit la seva gràcia. Tindràs un fill i li posaràs el nom de Jesús. Serà gran i l'anomenaran Fill de l'Altíssim. El Senyor Déu li donarà el tron de David, el seu pare. Regnarà per sempre sobre el poble de Jacob, i el seu regnat no tindrà fi.

Maria preguntà a l'àngel:

– Com podrà ser això, si jo sóc verge?

L'àngel li respongué:

– L'Esperit Sant vindrà sobre teu i el poder de l'Altíssim et cobrirà amb la seva ombra; per això el fruit que naixerà serà sant i l'anomenaran Fill de Déu. També Elisabet, la teva parenta, ha concebut un fill a les seves velleses; ella, que era tinguda per estèril, ja es troba al sisè mes, perquè per a Déu no hi ha res impossible.

Maria va dir:

– Sóc l'esclava del Senyor: que es compleixin en mi les teves paraules.

I l'àngel es va retirar.

La devoció a la Mare de Déu del Carme

Lleida té una gran devoció a la Mare de Déu del Carme. És lògic. La tradició és llarga. La introduïren els carmelites un llunyà 1278 i és viva avui en el cor del poble.

Des d'aquell primer convent carmelità que fou el seu bressol, fins al fogar que és avui la parròquia que s'honora tenint-la per patrona, han passat més de 700 anys, al llarg dels quals els devots han trobat acollida en tres temples, alhora que han estat tres també les imatges de la Mare de Déu del Carme que han escoltat la pregària enfervorida dels fidels.

El primer temple -el de 1278- el bastiren els carmelites als afores de Lleida, a l'inici del camí de Corbins. Era un monumental edifici de murs llisos i grossos carreus, que tenia davant una espaiosa esplanada amb una creu de terme al bell mig, i, annex al convent, una església sota l'advocació de la Mare de Déu del Carme, una imatge de la qual presidia el bell retaule de pedra de l'altar major. Era una imatge tallada el segle XIV al taller de Bartomeu Robió, dintre el més pur estil romànic lleidatà. La Verge dempeus, sostenia el nen amb el braç esquerre, lluint tots dos corona. És la primera imatge de la Mare de Déu del Carme que tingué Lleida. La que durant anys i anys fou punt d'acollida, far de l'esperit i fogar de pregària. Això fins a les darreries del segle XVII. Llavors, la maldat dels homes i l'odi entre germans féu retronar els canons, i els genets de l'apocalipsi arrasaren l'església i el convent.

Però la devoció continuà més viva que mai. L'esperit pogué més, i els carmelites observants bastiren un nou convent i església. Fou la segona llar de la Mare de Déu del Carme. L'aixecaren en uns terrenys prop del baluard de Magdalena a l'extrem del carrer de baix, és a dir, a l'actual carrer del Carme. Fou en aquest emplaçament, on Lleida i els carmelites visqueren el 15 de juliol de 1786, un dia de sol ixent. El bisbe Torres consagrà la nova església dels carmelites. Era de façana llisa, sense cap ornamentació. Només una petita espadanya i un campanaret lateral. S'hi entrava pel carrer del Carme, a nivell de carrer, car el solar no arri-

bava pas fins la Rambla de Ferran. L'interior era configurat per dues petites naus laterals i la central coronada per una cúpula, amb una galeria de baranes tornejades tot al voltant. Una nova imatge de la Mare de Déu del Carme, que tallà l'escultor lleidatà Felip Saurí, -la segona en el temps- presidia l'altar major, alhora que una altra imatge presidia la façana. Era la mateixa que havia presidit el retaule de pedra del primer convent i que mans amoroses havien salvat de la destrucció.

És aquesta església la que el 1815 acollí de manera provisional la parròquia de Santa Maria Magdalena, que resultà maltreta quan la guerra del francès, i la que, després d'un temps de coexistència de la comunitat carmelitana i la tasca parroquial, es convertí el 1835 en seu definitiva de la parròquia, en ser foragitats del país tots els ordes religiosos, els carmelites també. Fou l'últim servei que els carmelites observants feren a la ciutat.

És en la nova llar parroquial, de la qual el 13 de gener de 1881 la Mare de Déu del Carme esdevingué copatrona titular, que la devoció s'acreix, pren volada i es dota d'estructura organitzativa per tal d'enfortir-la i fer-la més eficaç. Fou la seva llar fins el 1954. Llavors s'iniciaren les obres del nou temple. És l'actual església, consagrada al culte el 12 de juliol de 1959, que gaudeix també d'una nova imatge de la Mare de Déu del Carme. És la tercera en el temps. És un reeixit treball d'Enric Monjo, que fou costejada per subscripció popular. És la imatge que presideix ara, des del cambril, l'església parroquial. Cal afegir que la imatge tallada per Felip Saurí el 1786 desaparegué per sempre més el 1936, quan el temple fou incendiat, i que la primera imatge, la tallada per Bartomeu Robió, maltreta també aleshores, es conserva ara al Museu Diocesà.

Romà Sol - Carme Torres

Càritas informa

del moviment econòmic de l'any 1999

INGRESSOS

De Càritas Diocesana	250.000
Col.lecta parroquial	69.500
Donatius	68.500
Interessos	2.840
Total ingressos	390.840

DESPESES

Alimentació bàsica	15.500
Despeses de la llar	26.524
Lloguers	84.500
Ortopèdia	12.600
Escolar - formació	13.500
Altres	7.500
Total despeses	160.124
Diferència	230.716
Saldo a 31-12-98	117.578
Suma	348.294
Saldo a 31-12-99	348.294

Càritas parroquial

Càritas explica
què entén per pobresa.

Pobresa no és "tenir poc". És el conjunt de barreres que fan menys digna la vida humana.

Per definir la pobresa potser la forma més clara i senzilla i sobre la qual por haver-hi un consens més generalitzat és aquella que fa referència a la manca d'elements bàsics per a la vida íntegra de l'ésser humà, com són salut, educació, cultura, desenvolupament del lleure, vida social, etc...

Decàleg d'elements

que constituïrien els **drets bàsics**
de qualsevol ésser humà:

Accés a *aigua* neta i potable.

Habitatge digne.

Alimentació suficient per a una nutrici
adequada.

Un *entorn* i medi ambient segurs.

Protecció contra la violència.

Igualtat d'*oportunitats*.

Dret a *opinar* sobre el propi futur.

Accés a *mitjans* per al manteniment quotidià.

Salut.

Educació.

Per altra banda:

ni són rics tots els qui tenen,
ni pobres els qui no tenen.

Pobres els qui "només tenen".
Rics aquells que "són".

Hi una pobresa que la pateixen
els rics.

L'autèntica riquesa és a l'abast
de tothom.

Una vida lliurada a Déu

La nostra Fraternitat franciscana de Lleida ha viscut una efemèrides senzilla i joiosa: la celebració dels 25 anys de vida franciscana de **Fra Genís**. Crec que és bonic ressenyar-lo com un fet de vida de la nostra presència franciscana a la parròquia del Carme.

Ens trobarem molts frares i amics d'altres fraternitats, Barcelona, Sabadell, La Bisbal, Balaguer, per celebrar l'Eucaristia d'acció de gràcies per aquests anys de vida entregada plenament a Déu i als germans.

Ha estat un temps de servei senzill i fratern, planer i joios, realitzat amb naturalitat, proper i detallista en les coses més petites i quotidianes.

Aquesta actitud de servei, aquesta capacitat d'estar pels altres, com a resposta agraïda a l'amor que Déu ens ha manifestat, lliga plenament amb el concepte de Francesc d'Assís: "I onsevulla que siguin i es trobin els frares, que es mostrin familiars entre ells, i amb confiança es manifestin l'un a l'altre les seves preocupacions; perquè si la mare nodreix i estima el seu fill carnal, molt més cadascú ha d'estimar i nodrir el seu germà espiritual".

Sant Francesc, diu Fra Genís, és el sant de la seva vida, perquè ha fet que descobrís la bondat i l'amor del nostre Pare Déu, a través de la natura, la bellesa, el sol, els estels, el foc, l'aigua, el vent i sobretot els germans. Sant Francesc és senzill, alegre, pobre, germà de tots i de tot; per això no costa res sintonitzar amb ell, que amb aquest tarannà tan planer t'apropa a Déu.

Fra Genís, que molts coneixeu, entre els serveis que fa a la fraternitat, té cura amb amor i pulcritud de l'Església, i en el seu tracte hi són presents la senzillesa i l'alegria. Fa cinc anys que és a Lleida, a la que se sent plenament integrat.

La renovació del seu compromís l'entén com dos temps però que formen un tot: "Agrair a Déu el do que m'ha fet, que ha donat i dóna sentit a la meva vida, i agrair el do dels germans, perquè junts i amb un esperit obert i fratern anem fent camí per ser més de Déu i més dels nostres germans, especialment els més petits i senzills".

Felicitem a Fra Genís amb el desig que ens sàpiga comunicar la seva senzillesa i alegria.

A lloança de Crist i de Francesc. Amén.

Fra Francesc Vilà, franciscà.

Tota la parròquia del Carme felicita també a Fra Genís en els seus 25 anys de vida religiosa, i li agraeix, a ell i a tota la comunitat franciscana, el seu exemple i dedicació total a l'Església. Per molts anys.

Les sortides que vàrem fer l'any passat i part d'aquest any.

El grup d'excursions

1. El dia 7 de febrer de 1999
70 persones vàrem anar al **Vendrell** a veure els Pastorets.
Espectacle únic i tradicional al Vendrell.
2. Els dies 10 i 11 de setembre de 1999
102 persones vàrem pelegrinar a **Lourdes**.
Record sempre inesborrable.
3. El 12 de març d'aquest any 2000
hem fet un pelegrinatge a la **Catedral** de Lleida,
amb les altres parròquies de l'Arxiprestat,
per acollir el do de la Indulgència de l'Any Sant.
4. I fa dos setmanes hem tornat de **Terra Santa**.
40 persones hem visitat els llocs sants,
on va viure i morí Jesús, el Redemptor..
Han estat vuit dies d'experiències intenses.
No és per contar-ho. És per veure-ho i viure-ho.
5. Estant a l'impremta aquest butlletí
hem anat a la **Passió de Cervera**.

Les sortides organitzades pel que resta de l'Any Sant 2000

1. El 18 de juny visitarem **Torreciutat i Barbastre**
per obtenir també la Indulgència del Jubileu.
2. El 10 (diumenge) i 11 (diada de Catalunya) de setembre,
tornarem a **Lourdes**,
unint-nos allà a la peregrinació diocesana de Lleida.
3. Del 10 al 18 d'octubre, pelegrinarem a **Roma**.
Seran 9 dies. Milà, Venècia, Pàdua, Florència, Asís.
I sobretot, 4 dies intensos a Roma,
participant en la trobada mundial de les famílies.

Per a qualsevol d'aquestes sortides, poseu-vos en contacte amb **Montse Ges**, al telèfon 973.222577 (particular)

o a les hores d'oficina (Telèfon de la parròquia: 973-237162)
dilluns, dimarts, dimecres de 6 a 7 vespre
dijous i divendres de 9'30 a 11 matí

Associacions del Barri

A tots els barris de la Ciutat de Lleida -i això és una cosa bona- hi radiquen diverses associacions de veïns, comerciants, dones, culturals, d'ensenyament etc... Ens ha semblat oportú relacionar aquí les associacions que tenen la seva seu a la demarcació de la parròquia del Carme. Per conèixer-nos tots millor i per posar la parròquia a la disposició de totes elles.

Associació de **Comerciants** de Pi i Margall,
Salmerón i Plaça Mossèn Cinto.
Associació de **Comerciants** del Carrer del Carme.
Associació de **Comerciants** del Carrer Democràcia.
Associació de **Comerciants** del Carrer Magdalena.

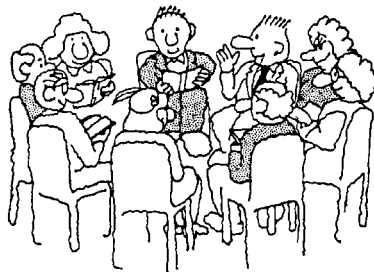
Associació de **Dones** de Pi i Margall.
Associació de **Dones** de Príncep de Viana.

Associació de **Veïns** de Noguerola.
Associació de **Veïns** de l'Avinguda del Segre.

Casa de **Aragón**.
Casa Regional de **Andalucía**.
Casa de **Latinoamèrica**.

Grup Cultural "**Garrigues**".
Centre **Excursionista** de Lleida.

Col·legi Públic "**Príncep de Viana**"
Col·legi de la **Sagrada Família**.

A tots els desitgem una labor ben fecunda i joiosa. Esperem que ens doneu els noms d'altres associacions del barri, que no coneixem. I la parròquia us renova a totes la voluntat de posar el local parroquial a disposició, sempre que el pugueu necessitar.

La Coral del Carme

Aquest grup de la parròquia es va estrenar a la Missa del Gall del 98. Va intervenir després, amb il·lustracions corals, el divendres sant de l'any 99, en l'escenificació de la Passió. L'últim Nadal, en finalitzar la Missa del gall, va donar un concert de Nadales. Fa poques setmanes, el 3 de febrer, la Coral col·laborà en l'acte de presentació, a l'Auditori, d'un CD de Lluís Climent, compositor, organista i membre de la Coral.

La nostra directora és Blanca Julià Traveria, que ens dirigeix amb molta il·lusió i habilitat.

Vint-i-sis persones configuren avui la Coral del Carme. Pocs són veus privilegiades. La majoria comptem només amb una certa predisposició i una bona dosi d'entusiasme.

I estem oberts a tots els qui hi vulgueu participar. Ens reunim els dijous, a les 8'30 del vespre, al local parroquial del Carme. Us hi esperem. Això sí, ens ho passem molt bé.

Grup d'atenció als malalts

El nostre grup visita periòdicament tots aquells malalts i ancians que no poden sortir de casa, tant els qui estan en el seu domicili com els qui estan ingressats en clíniques o residències d'avis. Passem una estona amb ells. De vegades, pel Nadal i altres, els portem un obsequi de la parròquia.

Aquest any, amb motiu del jubileu 2000, pensem fer, a la parròquia, una celebració comunitària del sagrament de la Santa Unció.

També d'una forma periòdica -segons ho desitgen els malalts- hi ha unes persones autoritzades pel Sr. Bisbe, que els porten la comunió. Esperem poder continuar aquesta tasca senzilla per molts anys; perquè, de malalts i avis, sempre n'hi haurà.

¿Sabies que...

?

... hi ha un **grup de Bíblia** a la parròquia?

Ens reunim els dimecres, cada quinze dies, a les 8'30 del vespre. D'una forma casolana, però molt interessant, estudiem la Bíblia, la Paraula que Déu ha adreçat als homes al llarg de la història i que ens ha arribat fins avui. Això ens ajuda a estimar aquesta Paraula de Déu i anar-la portant a la vida. I se'ns vant aclarint els dubtes lògics que ens planteja la Bíblia, escrita en uns temps tan diferents dels nostres. Us hi animeu? Truqueu a Jordi, al telèfon 973-244678.

?

... hi ha un **grup de pregària** a la parròquia?

Aquest grup es reuneix també els dimecres, a les 8'30 del vespre, alternativament amb el grup de Bíblia, cada quinze dies.

És una estona de pregària, davant del Santíssim, per tantes i tantes coses que reclamen l'ajut de Déu. Preguem per nosaltres. I preguem també per tot el món. També hi esteu convidats. No cal més que... venir.

?

... hi ha un **grup de formació permanent** a la parròquia?

És un grup d'adults, que volen créixer en la fe i donar-ne testimoni amb la seva vida. Es reuneixen cada dilluns, a les 8'30, després de la missa del vespre. El seu consiliari és Mossèn Ventura Pelegrí, que tots coneixeu. També, no cal dir-ho, hi esteu convidats.

?

... hi ha un **grup d'animació missionera** a la parròquia?

Perquè tots els cristians, que vulguin ser-ho de veritat, han de tenir una mirada universal, una dimensió missionera. A tots ens va dir Jesús: "Aneu per tot el món i prediqueu la Bona Nova". La missió d'aquest grup és viure aquesta dimensió i ajudar-nos a tots a tenir-la present: Aneu per tot el món. Es reuneixen un cop al mes, sota la direcció de Mossèn Carles Sanmartín, el Director Diocesà de les Obres Missionals Pontifícies.

?

... hi ha **grup de Vida Creixent** a la parròquia?

Així s'anomena aquest moviment de persones grans que continuen formant-se, animant-se a viure en cristià aquests anys tan importants de la seva vida. Saben que la formació és de sempre i dura sempre. I en són conseqüents. Es reuneixen els dijous, a les 5 de la tarda, a la sala de planta baixa de la casa parroquial. Us hi animeu?

¿Sabies que...

?

...aquest cartell és el de l'Any Jubilar?

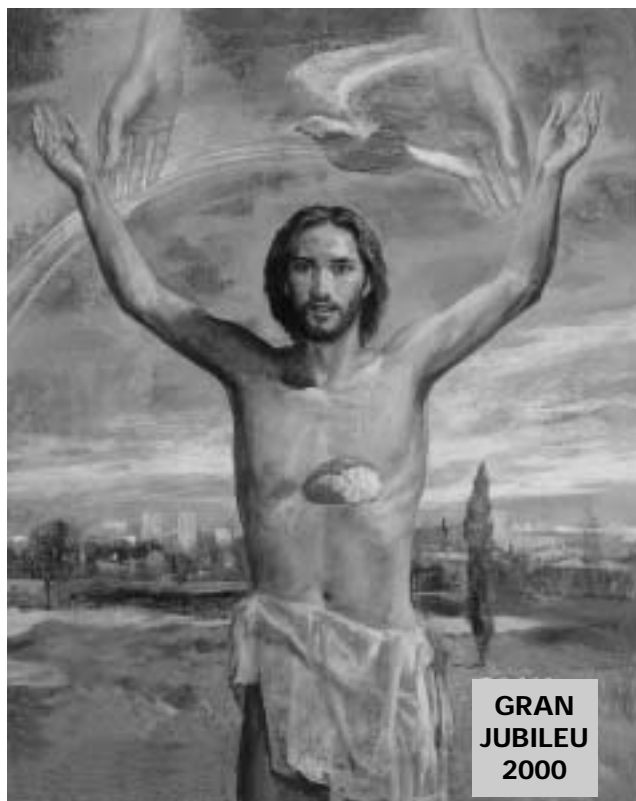
Representa la figura de Crist, el Salvador, mort i ressuscitat per nosaltres. Les mans que baixen del cel representen el Pare que ens entrega el seu Fill Jesús. L'Esperit Sant, en figura de colom, és l'Amor personal del Pare i el Fill, Amor que ho invadeix tot, ho explica tot i ho omple tot de vida. Les mans esteses de Jesús són expressió d'obediència al Pare i entrega a la salvació de tots. L'Eucaristia, simbolitzada pel pa al cor de Crist, és el sagrament, és el misteri que ens renova la passió, mort i resurrecció de Jesús, és l'aliment que ens transforma, és l'aliment que ens dóna la vida. Crist uneix la humanitat en una sola família i la porta al Pare. Ell és la pau del món, l'arc del cel que junta l'Orient i l'Occident, que ha de fer del primer, segon, tercer i quart món ... un sol món.

?

?

?

?

Per a la gent gran... i per a tots

“No n’hi ha prou amb sumar anys a la vida; l’objectiu ha d’ésser anar posant vida als anys” (J.F. Kennedy)

“No s’és vell per haver viscut un cert nombre d’anys; s’és vell quan s’abandonen els ideals: Els anys arruguen la pell, però renunciar als ideals arruga l’ànima” (General McArthur)

“Els homes són com el vi; alguns, en arribar a la vellesa, es tornen agres, com passa amb el vinagre; però d’altres, amb el pas del temps, guanyen en gust i qualitat: així és com passa amb el vi bo”. (Joan XXIII).

Per a les dones... i per a tots.

En qualsevol obra d’art,
inspirada, bella i bona,
pren l’autor a part
i pregunta-li qui és “ella”.
Perquè no hi ha obra d’art
inspirada, bella i bona,
que no hi tingui bona part,
¡la millor part!, una dona.

Apel·les Mestre

Pensaments

Pensaments

Per no sucumbir a l’estress

“Senyor, doneu-me la serenitat per acceptar les coses que jo no pugui canviar. Doneu-me el coratge per canviar les coses que pugui. I la saviesa de conèixer-ne molt bé la diferència”.

“Si no podéis construir el castillo soñado, podéis, al menos, construir una cabaña. Pero no seréis felices en vuestra cabaña, mientras sigáis soñando con el castillo” (Luis Riesgo y Carmen).

Somriu, que fa falta.

Altres

Dir “demà”, algun cop és prudència; però quasi sempre és l’adverbi dels vençuts.

Busca una patria: el prójimo.

Busca un oficio: amar.

Busca una compañía: el corazón de los demás.

Ama: y yo te aseguro que encontrarás sentido a tu vida.

“La medida de nuestro superfluo viene determinada por las necesidades de los demás”. (Juan XXIII)

Parròquia del Carme

Horaris de Setmana Santa 2000

Confessions

Dissabte de Rams, Dilluns i Dimecres Sant 6'30 a 7'30 tarda.
Dimarts, Dimecres i Dijous Sant 11 a 12 matí.

Diumenge de Rams

Es farà la benedicció de rams a totes les misses, però especialment a la Missa de les 12 del matí.

Dilluns Sant

9 de la nit: **Celebració Comunitària de la Penitència.**

Dimecres Sant

9 de la nit: **Recital de poesies clàssiques sobre la Passió.**

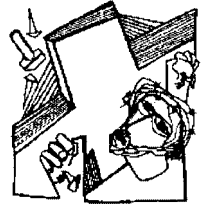
Dijous Sant

5'00 tarda **SANTA MISSA**
per als qui no poden assistir a la celebració de les 8'15.
8'15 tarda **CELEBRACIÓ DE LA CENA DEL SENYOR.**
11'00 nit **HORA SANTA**

Divendres Sant

9'00 matí **Via Crucis interparroquial.**
(Comença a l'església del Carme)
5'30 tarda **CELEBRACIÓ DE LA PASSIÓ DEL SENYOR**
7'15 tarda Lectura representada de la Passió de Cervera a l'església parroquial.

Dissabte Sant

10'30 nit **SOLEMNE VETLLA PASQUAL.**

***Crist ressuscita! Tot es renova!
Hem estat salvats!
Alegrem-nos-en!
Al-leluia! Bona Pasqua!***

Peces del segle XIV, procedents de la parròquia del **Carme**, que es conserven al **Museu** Diocesà i Comarcal de Lleida.

Escultura de pedra
125 x 43 cm.
Segon quart del s. XIV.

La fotografia és d'abans de la guerra. Avui es presenta sense el cap de la Mare de Déu i amb pèrdues importants al braç dret.

La imatge estava en una fornícula exterior encarada al carrer del Carme. Fou enderrocada el 1936. Els fragments conservats ingressaren al Museu cap al 1940. Una nova imatge, inspirada en la primitiva, ocupa una fornícula equivalent en el nou temple del Carme.

Aquesta és la primera imatge de la Mare de Déu del Carme, al primer temple dels carmelites a Lleida.

Aquesta imatge esperem veure-la exposada aquest any 2000, als voltants de les festes del Carme, al local de la parròquia.

Possiblement de Pere de Valldebriga.
Trep sobre fusta. 159 x 109 cm.
Darrera del s. XIV

A la dreta, sant Francesc, en sandàlies, un crucifix i un llibre, amb les marques dels estigmes a les mans. L'altre sant respon, per la cara barbada i la indumentària amb casquet, a l'aspecte habitual de sant Antoni Abat, encara que hi falten alguns atributs característics del sant (la creua, tau, campana, porquet...).

Aquesta taula va estar a l'exposició internacional del 1929, i segons sembla va ingressar al museu diocesà en 1904.

També la podem contemplar per les festes del Carme.

